

Embeder i Forhold til de Pligter, vi fordre opfyldte (Hør!), vi have netop undersøgt, om de Summer, vi indramme, vare høje eller lave, og jeg troer ikke, her er En af os, som har voteret paa de Summer, der her er Spørgsmaal om, uden han jo har voteret dem i den Overbeviisning, at de vare høje og rundelige nok til at føre en Leveandel af den Art, vi troe kræves netop i de Livstillinger. Det ærede Medlem har sagt, vi skulle vel tage i Betragtning de forudgaaende kostbare Studier — jeg troer, jeg saaledes har forstaaet ham rigtig — som udkræves, for at Mænd kunne træde over i disse Embeder. For det Første maa jeg bemærke, at netop til de Embeder, som her er Spørgsmaal om, vil et langt rutineret Tjenestely være tilstrækkeligt og meget tilstrækkeligt, og at mange af disse Embeder hidtildags have været bestyrede af Folk, som netop ikke i disse Retninger have gjort forbedrende Studier, som ere flyttede over i dem fra ganske andre Embedsstillinger, just fordi man antog, at en meget almindelig Dygtighed her kunde være tilstrækkelig, og at ingen særdeles Dygtighed behøvedes; men selv der, hvor denne særdeles Dygtighed kræves, have da disse Mænd ikke selv valgt deres Livsbane? og dersom de havde fundet det bedre at samle den Sum, de have anvendt paa deres Underviisning og paa deres Studier til, som her er blevet sagt, at kjøbe en Bondegaard, hvi have de da ikke gjort det? og var det fordeelagtigere, var det bedre, bekvemmere, var det en for dem mere anseelig Livsbane, de derved betraadte, mon de da ikke vilde have gjort det? Men de have valgt med fri og velberaad Hu, og det er Noget, De maa lægge Mærke til, at den Dannelse, de skaffe sig, er ikke alene en Levebrodsdannelse, som igjen skal betales — hvis det var det, saa var det ikke, som det skulde være — det er en Dannelse, de have erhvervet sig, hvoraf i det Mindste den større Deel maa give dem en Livstilsfredsstillelse, som de af vore Medborgere maae savne, der ikke have havt Anledning til at skaffe sig den samme Dannelse (Hør, Hør!). Derfor have de ikke noget andet Krav, end enhver Borger i Staten; men sæt ogsaa, man gaaer ud fra den Forudsætning, at saadan speciel Kundskab, saa-

dan særlig Dannelse skulde findes der, skulde søges og betales, saa siger jeg, saa er ogsaa den Betaling, her er Spørgsmaal om, en rimelig og passende Betaling. Det ærede Medlem har sag Vægt paa, at det var Ministeren, som forlangte det, og derfor stemte han derfor, thi han holdt sig overbevist om, at han maatte bedst kunne afmaale det passende. Det er rimeligtvis af den samme Grund, at det ærede Medlem har stemt imod, saa hyppigt som der har været Forslag til at forøge Lønningen for de mindre, de lavre stillede Embedsmænd i Staten, hvis Løn i Forhold til den Gjerning, man kræver af dem, er langt fra nær ved det, som er tilstrækkeligt til Livets Ophold. Jeg siger ikke dette, for at bebrejde ham hans Afstemninger, jeg er overbevist om, at han har gjort det blot af den Overtydning, at de trængte ikke, ligesom han nu vil stemme for disse, fordi han troer, at de trængte mere, og fordi han troer, at disse 200 Rbd. for Enhver, mere gjælder det i det væsentligste ikke, er et vigtigere Tillæg for den, der allerede har 2,000 Rbd., end 50 Rbd. for den, som kun har 150 Rbd.; jeg er ganske overbevist om, at det er en aldeles samvittighedsfuld Afstemning, men han skal være ligesaa fuldt overbevist om, at vi heller ikke af andre Hensyn end dem, som gaae ud fra Sagen selv, have taget vor Beslutning. Jeg vil haabe, at de ærede Medlemmer af Thinget, som sidst have stemt paa samme Side som jeg, ville blibe ved den samme Afstemning (Ja! Ja!), for ikke at understøtte det ærede Medlems Critik over vor Handlemaade, for ikke i en forandret Afstemning at give en Bekræftelse paa, at, da de første Gang stemte, var det, fordi de havde Utilfredshed, Misnøje og Mistillid til Embedsstanden; thi den Critik vil udkomme af deres egen Stemmegivning, hvis de forandre den mod dem selv; de ville da sige: ja, vi lod os i Hedens Døblit forlede til en Misnøje til Embedsstanden, istedetfor at vi burde have betragtet Sagen simpelt, som den forelaae, og undersøgt, om det, som skulde gives, det, som vi foreslaae og som vi ved vort Votum bekræftede at skulle gives, var en passende eller ikke passende Sum.

F. M. Hansen: Naar jeg dengang, denne Sag var under 2den Behandling, stemte for